

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 121. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056080064/facsimile.pdf (tilgået 06. december 2021)

Anvendt udgave: Vanemennesker

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Kunst i Hovedet. Du aner ikke, hvor det lindrer at faa den erotiske Brodd af Kødets, at blive fri for den Lidelse og Sygdom, som al Ungdommens Forelskelsestrang fører med sig. Elskov selv er til syvende og sidst ikke andet end en Sygdom, et Tab af legemlige og aandelige Kræfter. Men Manden er ikke skabt til at gaa og være forelsket i hele sin Manddom. Først nu er jeg normal paa Krop og Sjæl, og jeg kan sætte alle mine Tanker og alle mine Følelser ind paa mit Arbejde alene.«

Titus sad og hørte paa denne Veltalenhed med en Fornemmelse af, at Vennen var lidt for selvtilfreds. Mærkeligt saa glade de Folk er for at komme til Ro, tænkte han. Men hvad bryder jeg mig om den Tryghed, Vanen giver. Lykken bestaar ikke i at forsone sig med Livet . . .

»Kan man ogsaa være glad over at være udbrændt?« spurgte han højt i en egen spids Tone.

»Udbrændt — udbrændt?« gentog Holger vrængende; »jeg er aldeles ikke »udbrændt«. Men jeg har andet i Livet at gjøre end at være Don Juan til min Dødedag. Jeg støtter mig til den Kendsgerning, at min Produktionsevne er voxet særlig i de sidste Aar.«

»Vær du alligevel glad for, at du engang har spildt Dag og Nat med at være forelsket.«

»Bedste Ven, tror du ikke, jeg godt véd, at